

[Elna Munch.]

at lade den ene Fløj blive militær, den anden civil, var vel egentlig den, at det var saa vanskeligt at anbringe Sygeplejerskerne og det øvrige Personale samt Administrationsafdelingerne. Hvorledes er nu hele dette Forhold tænkt ordnet? Der findes ikke Antydning af Oplysninger om, hvordan man har tænkt sig dette. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han har nogen Overvejelse i saa Henseende, forudsat at han accepterer dette Ændringsforslag.

Endelig et andet Spørgsmaal: Skal den neurologiske Poliklinik forblive paa Rigshospitalet eller skal den flyttes til Fælledhospitalet? Om dette Spørgsmaal er jo Lederne af Poliklinikken, Hospitalets Styrelse og Lægeraadet uenige. Det var ogsaa interessant at faa at vide, hvad Hensigten er dermed. Og hvorledes har man tænkt sig Sagen med Hensyn til Lægespørgsmaalet ordnet paa det militære Hospital? Skal de civile Læger sortere under den militære Overlæge, eller hvad har man tænkt sig? Forslaget giver ingen som helst Oplysninger i den Retning.

Alt i alt bliver den af Flertallet foreslaaede Ordning langt mere uøkonomisk end den af Mindretallet foreslaaede, og hvis, hvad jeg haaber er utænkeligt, Flertallets Ændringsforslag skulde gaa igennem, vil man opleve den fuldkomne Absurditet, at vi paa et Tidspunkt, hvor vi har saa uhyre Brug for Hospitalsplads her i Byen, at vi bliver nødt til at opføre to store Afdelinger til Rigshospitalet, har et tomt Marinehospital og tre tomme Pavilloner paa Epidemispygehuset.

Der er det interessante ved Flertallets Forslag, at det indirekte indrømmer, at Militærhospitalet er for stort til alene at skulle optage Hærens og Flaadens syge. Derfor fylder man det op paa en ganske planløs og tilfældig Maade med civile i Stedet for resolut at udlevere hele Hospitalet, saaledes som det ogsaa tidligere er vedtaget her i Tinget, til civilt Brug. Hospitalet vil vedvarende være for stort for Militæret, som Aar for Aar indskrænkes her i Byen, medens Befolkningen stadig vokser, saa at der bliver mere og mere Brug for Hospitalsplads.

Ganske vist har jeg nok set i de Skrivelser, vi har modtaget fra Chefen for Generalkommandoen og Chefen for Generalstaben, at der udtales Betænkelighed ved, hvorledes det vil gaa med Hærens Moral og Anseelse udadtil i Befolkningen, hvis

man ikke træffer de af Hæren ønskede Foranstaltninger med Hensyn til de syge Soldaters Anbringelse, men jeg tror dog ikke, de vil lide noget væsentligt ved at blive anbragt paa den af Mindretallet foreslaaede Maade.

Jeg kan altsaa ikke tiltræde den af Flertallet foreslaaede Plan, fordi den er ganske urimelig kostbar, og fordi den i Praksis vil afstedkomme talrige Forviklinger i Administrationen. Jeg maa derfor anbefale at stemme imod Flertallets Ændringsforslag og for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Pitzner: Jeg kan ganske tiltræde, hvad mit Partis Ordfører har sagt om det foreliggende Lovforslag. Jeg skal ikke tage direkte Del i Debatten i øvrigt, skønt ikke mindst det ærede Medlem Fru Elna Munchs sidste Udtalelser i høj Grad kunde opfordre dertil. Hvad jeg vil anmode om, er, at den højtærede Undervisningsminister fremsætter en Udtalelse, gaaende ud paa, at Ministeren er sindet i den kommende Rigsdagssamling at stille Forslag om Oprettelse af en psykiatrisk Afdeling paa den rektangulære Grund op til Rigshospitalet. Det var en af de Forudsætninger, under hvilke jeg gik med til at stille Forslag i det Udvalg, der har med Statens Ejendomme at gøre. Jeg vilde sætte Pris paa, at vi fik en direkte Udtalelse af Ministeren om det, da vi, som Forholdene ligger, ikke har kunnet medtage dette Forhold under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Jeg ved paa Forhaand, at Ministeren er venlig sindet overfor denne Sag; men jeg ønsker en direkte Udtalelse om den ved denne Lejlighed.

Forsvarsministeren (Brorsen): Maa jeg begynde med at udtale en Tak til Flertallet indenfor Udvalget for den Stilling, det har indtaget overfor det foreliggende Lovforslag. Lovforslaget er jo ændret noget, men i Virkeligheden gaar Ændringerne fuldstændig paa Linie med mine Udtalelser ved Sagens første Behandling.

Jeg stillede Forslag om, at det nye Garnisonssygehus skulde blive Fælleshospital for Hæren og Flaaden, men udtalte samtidig, at selv om det skete, var der for rigelig Plads derude, og derfor var jeg meget interesseret i, at man kunde faa en Afdeling for Invalide-Patienter, for saadanne Folk, der, inden de faar tilstaaet Invaliderente, kunde kaldes her til København og blive undersøgt, eventuelt af Specialister. Det vilde efter min Mening have meget stor